

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 841 din 25.11.2020

Dosar nr: 670/ 2019

Petiția nr: 5679 30.09.2019

Petent:

Reclamat: - Reprezentant legal al Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București

Obiect: petentul sesizează o posibilă faptă de discriminare la care a fost supus de către partea reclamată care a refuzat să îl evalueze profesional. De asemenea, reclamă postări pe site-ul părții reclamate din anul 2016, precum și faptul că i se impută un debit din anul 2015, în sumă de 3.000 lei.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și sediul părții reclamate/martorilor

2.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Prin adresa nr. 5679 din data de 30.09.2019, petentul sesizează Consiliul cu privire la faptul că a fost supus unei fapte de discriminare de către partea reclamată care, în calitate de reprezentant legal al Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, a refuzat să îl evalueze profesional. De asemenea, reclamă postări pe site-ul părții reclamate din anul 2016, precum și faptul că i se impută un debit din anul 2015, în sumă de 3.000 lei.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000R privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 5679/08.10.2020, a fost citat petentul iar prin adresa nr. 5907/08.10.2020 a fost citată partea reclamată, părțile fiind citate pentru ședința de audieri din data de 22.10.2019 (filele nr. 35-36 la dosar).

Totodată, s-a adus la cunoștința petentului, că în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, Colegiul Director a invocat, din oficiu, excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu

privire la stabilirea de măsuri pentru repunerea în situația anterioară discriminării, atribut ce aparține instanței de judecată.

De asemenea s-a adus la cunoștința petentului că, în temeiul art. 20, alin.1 din OG nr. 137/2020, Colegiul director a invocat excepția tardivității pentru faptele anterioare datei de 30.09.2020

6. Petentul a depus o notă de fundamentare înregistrată cu nr. 5948/09.10.2019, însoțită de probatoriu (filele 39-74 la dosar).

7. Petentul a depus la dosar note scrise înregistrate cu nr. 6319/23.10.2019, însoțite de probatoriu (filele 77-85 la dosar).

8. Prin adresele nr. 6629/06.11.2020, au fost recitate părțile pentru ședința de audieri din data de 26.11.2019 (filele nr. 86-87 la dosar).

9. Partea reclamată a depus un punct de vedere înregistrat cu nr. 7109/25.11.2019 (filele 91-95 la dosar).

10. Prin adresa nr. 7850/19.12.2019 au fost comunicate petentului înscrisurile transmise la dosar, respectiv punctul de vedere depus de partea reclamată (fila 102 la dosar).

11. Prin adresa nr. 23/06.01.2020 petentul a solicitat acordarea unui nou termen pentru ședința de audieri sau posibilitatea formulării unui punct de vedere în cazul în care nu se mai poate acorda un nou termen de audiere (fila 109 la dosar).

12. Prin adresele nr. 1044/13.02.2020, au fost recitate părțile pentru ședința de audieri din data de 10.03.2020 (filele nr. 111-116 la dosar).

13. Prin adresele nr. 5767/21.09.2020, au fost recitate părțile pentru ședința de audieri din data de 20.10.2020 (filele nr. 117-118 la dosar).

14. Partea reclamată a depus un punct de vedere înregistrat cu nr. 6463/16.10.200 (filele 120-124 la dosar).

15. Prin adresa nr. 6733/29.10.2020 au fost comunicate petentului înscrisurile transmise la dosar, respectiv punctul de vedere depus de partea reclamată (fila 119 la dosar).

16. Părțile au fost înștiințate de faptul că, având în vedere situația evoluției epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-Cov2, acestea au posibilitatea de a trimite în scris puncte de vedere/ note scrise/ completări la petiție, precum și orice alte acte sau dovezi/ probe, soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul părților din dosar, acestea având un termen de comunicare a modalității asupra căreia decid în legătură cu audierea părților conform procedurii comunicate în adresă.

17. Petentul a depus la dosar un punct de vedere comunicat prin email în data de 06.11.2020 (filele 128-131 la dosar) și a comunicat acordul cu privire la soluționarea în lipsă a petiției.

18. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

19. Prin adresa înregistrată cu nr. 5679 din data de 30.09.2020, petentul sesizează Consiliul cu privire la faptul că a fost supus unei fapte de discriminare de către partea reclamată.

20. În fapt, petentul arată următoarele:

20.1 În data de 31.01.2019, partea reclamată, în calitate de reprezentant legal al Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, deși avea obligația legală de a efectua evaluarea anuală a performanțelor profesionale ale petentului, aferente anului 2018, acesta a refuzat să efectueze această evaluare, petentul neavând la ora actuală efectuată această evaluare a performanțelor profesionale.

20.2 Deși petentul i-a solicitat verbal explicații cu privire la neefectuarea evaluării performanțelor profesionale aferente anului 2018, partea reclamată i-a replicat, spunându-i că Ministerul Tineretului și Sportului, nu i-a făcut nici lui evaluarea performanțelor profesionale pentru anul 2018. Urmare acestui răspuns părțile i-a explicat părții reclamate că evaluarea performanțelor profesionale aferente anului 2018 ale petentului nu depinde de efectuarea sau neefectuarea evaluării performanțelor profesionale ale părții reclamate, și că există o obligație legală a acestuia, în calitate de conducător al instituției, de a-i efectua evaluarea anuală a performanțelor profesionale deoarece la nivelul instituției nu are o altă subordonare superior ierarhică față de un alt angajat (șef birou sau șef serviciu, etc.), care ar fi putut să-i efectueze evaluarea și mai apoi să o prezinte spre aprobare acestuia.

20.3 Petentul arată faptul că la data prezentă, acesta nu are efectuată evaluarea anuală a performanțelor profesionale nici pentru anii 2015, 2016, și 2017, lucru deosebit de grav pe care partea reclamată refuză să-l realizeze, în condițiile în care acesta avea obligația legală de a efectua evaluarea anuală a performanțelor profesionale ale petentului, așa cum a efectuat-o și celorlalți angajați.

20.4 Petentul consideră că, prin refuzul părții reclamate de a-i efectua evaluarea anuală a performanțelor profesionale aferentă anului 2018, a fost discriminat, fapt ce reclamă constatarea și sancționarea contravenției prevăzută de art. 15 din OG nr. 137/2000, săvârșită la data de 31.01.2019 de către partea reclamată.

21. De asemenea, petentul menționează faptul că partea reclamată nu este la primul demers adoptat împotriva acestuia, aspect constatat chiar de către CDND, care prin Hotărârea nr.435/12.07.2017 a reținut faptul că, abuzurile săvârșite de către numitul . În calitate de director executiv al D.S.T.M.B., constând în eliberarea ilegală din funcție a petentului în anul 2016, dar și alte abuzuri săvârșite împotriva acestuia, sunt mai degrabă fapte prevăzute de Codul penal, respectiv abuz în serviciu.

22. În continuarea expunerii sale, petentul prezintă o parte din abuzurile săvârșite de-a lungul timpului împotriva lui de către partea reclamată, cu scopul de a de a-l denigra, a-l înjosi, și a-i aduce atingere demnității și onoarei acestuia, creând astfel o atmosferă de intimidare, ostilă, degradantă, umilitoare și ofensatoare, abuzuri care au dus la pronunțarea de către CNCD a Hotărârii cu nr.435/12.07.2017 și pe care le-a prezentat și în petiția cu nr.4470/31.07.2019 ce face obiectul dosarului cu nr.563/2019, pentru a arăta și demonstra reua credință a părții reclamate, manifestată în formă continuată:

22.1 În anul 2016, partea reclamată, în calitatea sa de director executiv al Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, l-a eliberat ilegal din funcție pe petent, prin Decizia nr.5/12.01.2016, tot ca urmare a acordării calificativului „nesatisfăcător”, decizie ce a fost suspendată ca urmare a atacării în instanță de către Agenția Națională a

Funcționarilor Publici, a Deciziei nr.5/12.01.2016, întrucât a considerat că decizia este vădit ilegală.

22.2 Urmare a suspendării Deciziei nr.5/12.01.2016, petentul și-a reluat activitatea după 24 de zile, timp în care a fost nevoit în plină iarnă să se angajeze ca șofer la o firmă de pază, fiind nevoit să se trezească la ora 4 dimineața pentru a fi la dispoziția conducerii societății.

22.3 Petentul arată că impactul emoțional a fost deosebit de puternic/dureros pentru acesta deoarece trecuse de la o muncă de birou în care desfășura activități de îndrumare și control asupra structurilor sportive aliate pe raza administrativ teritorială a Municipiului București și avea un program de muncă determinat, la o muncă sub nivelul lui de pregătire profesională, care implica trezirea în fiecare dimineață la orele 04.00 și înapoierea acasă chiar și după orele 21.00.

22.4 Ulterior suspendării, Decizia nr.5/12.01.2016 a fost anulată prin Sentința civilă nr.5680/14.10.2016 pronunțată de către Tribunalul București, instanța motivându-și soluția prin faptul că decizia nu a fost motivată în fapt și în drept. Deși Sentința civilă nr. 5680/14.10.2016 a fost atacată cu recurs de către partea reclamată, aceasta a rămas definitivă prin Decizia civilă nr. 1086/09.03.2017 pronunțată de către Curtea de Apel București - Secția a-VIII-a de Contencios Administrativ, care a respins recursul ca nefondat, iar de la rămânerea definitivă a acesteia partea reclamată a refuzat și refuză în continuare să o pună în aplicare, fapt ce l-a determinat pe petent să inițieze o executare silită care încă se află în derulare.

22.5 De asemenea, petentul remarcă și faptul că o fostă colegă i-a comunicat că fosta secretară i-a spus că partea reclamată, în calitate de director executiv al D.S.T.M.B. a afirmat: „*Ce dacă a câștigat procesul pentru eliberarea din funcție din 2016, îl mai dau odată afară și în 2017, ca să îmi bat joc de el*”. În opinia petentului, această afirmație avea să se concretizeze printr-o nouă eliberare a lui din funcția publică, la data de 07.02.2017, când partea reclamată, în calitate sa de director executiv a emis Decizia nr.37/07.02.2017, prin care aducea la cunoștința petentului faptul că este eliberat din funcția publică de consilier clasa I, grad superior, din cadrul Compartimentului Sport, al Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, ca urmare a obținerii calificativul „nesatisfăcător” în baza Raportului de evaluare al performanțelor profesionale individuale emis la data de 16.01.2017 pentru activitatea desfășurată în anul 2016, unde i-a acordat nota unu la fiecare criteriu de performanță, aceasta cu scopul de a îl umili din nou, a-i aduce atingere imaginii, demnității, onoarei și reputației profesionale.

22.6. Întrucât petentul a considerat că decizia de eliberare din funcția publică este vădit ilegală, acesta a formulat cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București, al cărei reprezentat este chiar partea reclamată, care a efectuat evaluarea, cerere ce a format dosarul nr.4658/3/2017. În cadrul procesului, petentul a solicitat instanței din cadrul Tribunalului București -Secția-all-a de Contencios Administrativ, să dispună anularea Raportului de evaluare al performanțelor profesionale aferent anului 2016, și implicit a calificativului „nesatisfăcător”, anularea Deciziei nr. 37/07.02.2017, prin care a fost eliberat din funcția publică de consilier clasa I, grad superior, precum și obligarea pârâtei la plata integrală a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat conf. art.80, alin. 2, din Legea nr. 53/2003, și totodată, reintegrarea pe postul deținut înainte

de producerea efectelor deciziei contestate și acordarea unor daune morale în cuantum de 50.000 lei.

22.7 Ulterior chemării în judecată a pârâtei Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București, petentul a formulat cerere de chemare în judecată a pârâtei Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București, prin care solicita suspendarea Deciziei nr. 37/07.02.2017 prin care a fost eliberat din funcția publică, solicitare ce a fost admisă prin Sentința civilă nr. 1983/28.03.2017 pronunțată de către Tribunalul București, în dosarul nr. 7675/3/2017, instanța constatând faptul că nici această decizie nu a fost motivată în fapt și în drept. Deși pârâta Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București a formulat recurs împotriva Sentinței civile nr.1983/28.03.2017 pronunțată de către Tribunalul București, acesta a fost respins ca neîntemeiat prin Hotărârea civilă nr. 3271/07.09.2017, pronunțată de către Curtea de Apel București, care a rămas definitivă.

23. În continuarea expunerii sale, petentul arată că, pentru a-și continua acțiunile de abuz și hărțuire declanșate împotriva lui, partea reclamată, în calitatea sa de director executiv al Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București a emis în data de 02.05.2017, a treia decizie de eliberare a petentului din funcția publică, respectiv Decizia nr.75/02.05.2017, prin care se constata încetarea raportului de serviciu aducându-se ca argument Decizia nr.37/07.02.2017.

23.1 Întrucât petentul a considerat că Decizia nr.75/02.05.2017 este vădit ilegală deoarece era argumentată/întemeiată pe Decizia nr.37/07.02.2017, decizie care fusese suspendată de către Tribunalul București, acesta a informat conducerea instituției, prin Nota nr.637/CS/02.05.2017, că se află în imposibilitatea legală de a duce la îndeplinire Decizia nr. 75/02.05.2017, deoarece aceasta se întemeiază pe Decizia nr.37/07.02.2017, care a fost suspendată de Tribunalul București.

23.2 În data de 03.05.2017 (a doua zi), în momentul prezentării la serviciu, petentul a găsit sigilată ușa de la biroul în care își desfășura activitatea profesională, caz în care a sunat la cabinetul ministrului unde a expus situația de fapt și a solicitat o audiență. La câteva minute, petentul a revenit cu un telefon la cabinetul secretarului general al ministerului și a prezentat și aici situația de fapt și totodată a solicitat o audiență ce i-a fost acordată în aceiași zi.

23.3 În data de 03.05.2017, după încheierea celor două apeluri telefonice, petentul a sunat la serviciu de urgență 112 și a expus faptul că nu i se permite accesul în birou de către partea reclamată, care a sigilat biroul în care își desfășura activitatea, deși avea cunoștință încă din data de 24.04.2017 că Decizia nr. 37/07.02.2017 fusese suspendată prin hotărârea judecătorească nr.1983/28.03.2017, fapt constatat și de către Ministerul Tineretului și Sportului care a transmis petentului adresa nr.4531/07.04.2017.

23.4 În urma discuției telefonice cu polițiștii din cadrul serviciului 112, aceștia s-au deplasat la sediul instituției pentru a constata dacă cele sesizate se confirmă și, constatând că ușa biroului este sigilată, au trecut la întocmirea unui proces verbal, iar după plecarea echipajului de poliție petentul a fost nevoit să aștepte desigilarea biroului pentru a-și continua activitatea, însă acest lucru nu s-a întâmplat.

23.5 În aceiași zi petentul s-a deplasat la sediul Ministerului Tineretului și Sportului unde a purtat mai multe discuții cu secretarul general al M.T.S., la finalul acestor discuții fiind sfătuit să se prezinte în continuare la serviciu, întrucât există pericolul ca în cazul

neprezentării timp de 3 zile consecutive, să i se încheie raporturile de serviciu prin invocarea de absențe nemotivate.

23.6 În data de 04.05.2017, în momentul intrării petentului în clădirea în care se află instituția la care lucrează, agentul de pază i-a solicitat petentului să se legitimeze pentru a fi înregistrat în registrul de intrări-ieșiri, invocând faptul că partea reclamată i-a dat dispoziție să îl legitimeze la intrarea în clădire și să consemneze în fiecare zi orele de sosire și plecare ale petentului, spunându-i persoanei care asigură paza că nu mai este angajatul instituției și că va reveni în instituție prin luna septembrie-octombrie, acest lucru efectuându-se în fiecare zi, și nerecunoscându-i-se astfel calitatea de angajat.

23.7 Petentul arată că partea reclamată a emis, în calitatea sa de director executiv al Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, în data de 18.05.2017, a patra decizie de eliberare a petentului din funcția publică, respectiv Decizia nr.89/18.05.2017, acest lucru făcându-l printr-o reorganizare a instituției cu restructurarea postului.

23.8. Deoarece a considerat că Decizia nr.89/18.05.2017 este vădit ilegală, petentul a atacat-o în instanță la data de 12.06.2017, alături de petent stând parte și Agenția Națională a Funcționarilor Publici, prin formularea unei Cereri de intervenție accesorie în dosarul cu nr.20717/3/2017 aflat pe rolul Tribunalului București.

23.9 Deoarece în cererea de chemare în judecată petentul a atacat și ordinul de ministru nr.437/16.05.2017 prin care era aprobată reorganizarea instituției, instanța de judecată a suspendat judecata până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 882/3/2018 aflat pe rolul Tribunalului București - Secția a II-a, ca urmare a disjungerii, din dosarul nr.20717/3/2017, a capătului de cerere care privea anularea ordinului de ministru.

23.10 De asemenea, petentul arată că tot în data de 12.06.2017, acesta a formulat o cerere de suspendare a Deciziei nr.89/18.05.2017, decizie care a fost suspendată prin Sentința Civilă nr.4077/26.06.2017, pronunțată de către Tribunalul București. Întrucât Decizia nr.89/18.05.2017 a fost suspendată de Tribunalul București prin Sentința civilă nr.4077/26.06.2017, la data de 30.06.2017, partea reclamată a emis Decizia nr. 103/30.06.2017 prin care se constată suspendarea Deciziei nr.89/18.05.2017 și continuarea activității petentului în cadrul instituției. De asemenea ordinul nr.437/16.05.2017 emis de către Ministerul Tineretului și Sportului, care privește reorganizarea instituției, a fost suspendat prin Sentința Civilă nr.916/12.02.2019, pronunțată de către Tribunalul București.

24. Petentul arată că este de remarcat și faptul că Tribunalul București, și mai apoi Curtea de Apel București, în litigiile pe care petentul le-a avut cu instituția ca urmare a eliberărilor ilegale din funcție dispuse de către partea reclamată, și-a motivat soluțiile pe considerentul că deciziile de eliberare nu sunt motivate în fapt și în drept, iar la cea de-a doua eliberare din data de 07.02.2017, partea reclamată, în calitatea sa de director executiv al Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, a reușit performanța de a-i acorda petentului calificativul „nesatisfăcător” ca urmare a acordării notei unu la toate criteriile de performanță aferente anului 2016, an în care acesta fusese numit director interimar al instituției, ca urmare a detașării la Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Buzău.

25. În continuare, petentul arată că partea reclamată, văzând că nu are niciun motiv real de a-l elibera din funcția publică, la trei zile după obținerea Sentinței Civile nr.4077/26.06.2017, a instigat trei colege să depună o sesizare împotriva petentului la ministrul Ministerului Tineretului și Sportului, sesizare în care îi aduceau o serie de acuze

deosebit de grave, în sensul că le hărțuiește zilnic, le înjură, le amenință, le urmărește la venirea și la plecarea de la serviciu, că intră în toaletă peste ele etc. Sesizările au fost clasate de către Comisia de disciplină ca fiind neîntemeiate, iar plângerile penale au fost și acestea clasate ca fiind neîntemeiate, întrucât cele trei colege au refuzat să își susțină plângerile printr-o declarație scrisă la poliție, organele de cercetare penală clasând astfel cele trei plângeri penale, concluzionând că nu s-au constatat fapte de natură penală sau contravențională săvârșite de către petent împotriva colegelor, și totodată le-a pus în vedere acestora să respecte normele de conviețuire în societate.

26. În data de 08.02.2018, colegele petentului au formulat o nouă sesizare împotriva acestuia, pe care au depus-o la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, petiție care se află în soluționare.

27. În continuare petentul arată că partea reclamată i-a instigat pe toți angajații instituției să își depună demisia sub pretextul că petentul este vinovat pentru atmosfera tensionată din instituție, lucru pe care colegii petentului l-au făcut în data de 07.02.2018, fără ca însă aceștia să plece din instituției măcar o zi, demisii pe care partea reclamată le-a menționat în sesizările formulate împotriva petentului și pe care le-a transmis către mai multe instituții ale statului (Ministerul Tineretului și Sportului, Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, Prefecturii Municipiului București, Sindicatului Național Sport și Tineret, Comisiei de disciplină constituită la nivelul Ministerului Tineretului și Sportului, etc.), ceea ce demonstrează faptul că acesta a urmărit să pună presiune pe toate aceste instituții, pentru a le determina să îl sancționeze pe petent și a-i da posibilitatea unei noi eliberări din funcție a acestuia.

28. Ca urmare a depunerii demisiilor și a presiunilor exercitate de către partea reclamată, ministrul Tineretului și Sportului a dispus în data de 09.02.2018, efectuarea unui control la Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București (DSTMB) pentru verificarea modului în care se desfășoară activitatea și identificarea cauzelor care au generat un climat tensionat în relațiile dintre angajați pe de-o parte și în relațiile dintre angajați și conducerea instituției subordonate pe de altă parte. În cadrul acestui control au fost cerute note de relații tuturor angajaților, petentul fiind nevoit să întocmească o Notă de relații destul de consistentă pentru a-și putea demonstra nevinovăția cu privire la acuzațiile deosebit de grave aduse de către colegi.

29. De asemenea, petentul menționează și faptul că în data de 04.07.2019, partea reclamată a formulat 3 cereri de concediu de odihnă, în care l-a indicat pe petent la persoana care îl înlocuiește, însă acesta le-a returnat secretariatului cu solicitarea ca partea reclamată să își asume prin semnătură cererile de concediu, lucru pe care nu l-a mai făcut ulterior.

30. În continuare, petentul arată faptul că, în luna septembrie a anului 2015 au fost lipite pe toate ușile birourilor instituției o fotografie cu petentul stând cu mâna la cap, deasupra căreia era scris „Așa se muncește aici”, iar ulterior, partea reclamată a refuzat să transmită înregistrările video Secției de poliție nr. 1 care instrumenta această infracțiune și nici măcar nu a făcut cercetare administrativă la nivel de instituție, aceasta fiind în opinia petentului o acțiune de discreditare, intimidare și hărțuire a acestuia, aspect reieșit și din declarația dată pe proprie răspundere de către o colegă și care constituie probă la dosarul cauzei.

31. Totodată, petentul arată că Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București a fost sancționată cu avertisment de către Autoritatea Națională de Supraveghere a Datelor cu Caracter Personal ca urmare a faptului că partea reclamată a pus la dispoziția fostei soții a petentului date cu caracter personal din dosarul profesional al acestuia, iar mai apoi a fost somată să dispună măsurile ce se impun pentru protejarea datelor cu caracter personal, în prezent, pe rolul Autorității Naționale de Supraveghere a Datelor cu Caracter Personal existând în derulare/cercetare încă 8 sesizări/plângeri formulate de către petent împotriva operatorului Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București, deoarece partea reclamată a pus la dispoziție către terțe persoane date cu caracter personal din dosarul profesional al petentului, iar mai apoi a refuzat să îi comunice acestuia care a fost motivul punerii la dispoziție a datelor cu caracter personal.

32. În continuare, petentul arată că partea reclamată l-a hărțuit în permanență pe petent prin sesizări la Comisia de disciplină constituită la nivelul Ministerului Tineretului și Sportului, atât sub pretextul că acesta nu își duce la îndeplinire sarcinile de serviciu, dar și sub alte pretexte, sesizări care au fost clasate în totalitate ca neîntemeiate. În continuare partea reclamată a refuzat să pună la dispoziția petentului fișa de post și obiectivele pe care le avea și le are de îndeplinit, fapt ce l-a determinat pe petent să se adreseze mai multor instituții ale statului (Ministerului Tineretului și Sportului, Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, Ministerului Muncii, Inspectoratului Teritorial de Muncă, Prefectului Municipiului București), fără niciun rezultat pozitiv/favorabil însă, lucru care l-a determinat să formuleze o plângere penală împotriva părții reclamate, plângere care în primă fază a fost clasată ca neîntemeiată de către procuror și prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1, București, iar mai apoi a fost admisă de către judecătorul de Cameră Preliminară din cadrul Judecătoriei Sectorului 1, București, Secția penală, în cauza cu nr. de dosar 12045/299/2018, și retrimisă Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București, în vederea începerii și completării urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu.

33. Totodată, petentul învederează faptul că partea reclamată îl ține nejustificat debitor din anul 2015, cu suma de 3.000 lei care constă în premiile ce ar fi trebuit acordate la o competiție de haltere, pe care petentul nu le-a acordat în calitate de responsabil al acțiunii, deoarece nu s-au întrunit condițiile legale de organizare ale aceste competiții, fapt constatat și de către Corpul de Control al Ministerului Tineretului și Sportului, care a dispus prin Raportul întocmit în anul 2016 ca partea reclamată să lămurească situația întrucât refuzul de a acorda premiile la competiția menționată a fost justificat, drept pentru care se impunea returnarea premiilor în magazia instituției, lucru pe care partea reclamată a refuzat să îl aprobe din anul 2015.

34. Petentul arată că, urmare a refuzului părții reclamate de a respecta și pune în aplicare Sentința civilă nr.5680/14.10.2016 pronunțată de către Tribunalul București, care a rămas definitivă prin Decizia nr. 1086/09.03.2017, pronunțată de către Curtea de Apel București, la data de 12.06.2019, acesta s-a adresat executorului judecătoresc în vederea admiterii cererii de încuvințare silită, cerere care a fost admisă iar partea reclamată a refuzat să ducă la îndeplinire sentința.

35. Totodată petentul arată faptul că partea reclamată a recurs chiar și la postări pe site-ul instituției, numai cu scopul de a de a-l hărțui, denigra și înjosi pe petent, și a-i aduce

atingere demnității și onoarei acestuia creând astfel o atmosferă de intimidare, ostilă, degradantă, umilitoare și ofensatoare la adresa lui

36. În concluzie pe marginea celor prezentate, petentul consideră că a fost supus de către partea reclamată la evenimente care demonstrează un nivel de hărțuire, denigrare, umilire, atingerea demnității, onoarei, reputației lui profesionale și solicită admiterea petiției.

36. La dosar au fost depuse înscrisuri în susținerea celor declarate de către petent (filele 17-34 la dosar).

37. Prin adresa nr. 6319/23.10.2020, petentul a depus la dosar note scrise prin care, arată următoarele:

- Față de refuzul părții reclamate de a se prezenta la termenul din data de 22.10.2019 la ședința de audieri, sub pretextul că dorește să formuleze un punct de vedere, invocând totodată și faptul că în perioada 17- 21.10.2019 este plecat din țară, iar în perioada 21.10.2019 - 23.10.2019 inclusiv, participă la un curs de pregătire profesională, fără a face dovada afirmațiilor sale printr-un eventual înscris/document, așa cum a expus în cadrul ședinței de audiere din data de 22.10.2019, petentul consideră că acesta încearcă să tergiverseze soluționarea cauzei, așa cum a făcut-o ani de-a rândul la nivelul Comisiei de disciplină din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului, unde a refuzat să se prezinte sub diferite pretexte, chiar dacă pe rolul acestei comisii existau mai multe sesizări ca urmare a abuzurilor deosebit de grave săvârșite de către partea reclamată, printre aceste sesizări regăsindu-se și sesizarea Corpului de control al Ministerului Tineretului și Sportului, care în urma unui control efectuat în anul 2016 la nivelul D.S.T.M.B., a constatat grave nereguli de nivel penal, fapt ce l-a determinat pe ministrul de atunci să formuleze chiar și plângere penală la D.N.A. Totodată, petentul solicită acordarea unui termen cât mai scurt posibil deoarece, în opinia petentului, partea reclamată adoptă aceeași strategie de tergiversare a cauzei.

- Cu privire la excepția de necompetență invocată din oficiu de către CNCD, privind stabilirea de măsuri pentru repunerea în situația anterioară discriminării, pentru faptul că acest atribut aparține în exclusivitate instanței de judecată, petentul precizează faptul că în petiție nu a solicitat acest lucru, drept pentru care consideră că CNCD nu avea motiv să invoce această excepție.

- În ceea ce privește invocarea excepției tardivității pentru fapte petrecute anterior datei de 30.09.2018, aducând ca argument prevederile art.20, alin.1 din OG nr.137/2000, petentul precizează faptul că nici această excepție nu este întemeiată atât timp cât el a solicitat ca CNCD să se pronunțe pe fapta săvârșită de partea reclamată în data de 31.01.2019, celelalte fapte la care a făcut referire fiind prezentate doar cu titlu informativ, pentru a se putea forma o părere asupra modului de operare și a abuzurilor deosebit de grave săvârșite împotriva lui, de-a lungul anilor, de către partea reclamată.

Pentru a evita orice neînțelegere cu privire asupra a ceea ce Colegiul director trebuie să analizeze și să se pronunțe petentul redă în notele scrise pasajele la care trebuie să se raporteze Colegiul director, în vederea analizării și pronunțării unei hotărâri, pasaje care se regăsesc în Petiția nr.5679/30.09.2019.

38.Totodată, petentul depune la dosar probe compuse din: Nota de fundamentare transmisă directorului executiv al D.S.T.M.B. prin care petentul revineam la solicitarea din data de 30.09.2019, și îi solicita acestuia să îi pună la dispoziție informația și să îi precizeze numele și calitatea persoanei care avea obligația legală să efectueze evaluarea

performanțelor profesionale ale lui pentru perioada 2015-2018, precum și răspunsul din data de 11.10.2019, transmis petentului de către directorului executiv al D.S.T.M.B. prin care i se comunica faptul că obligativitatea efectuării evaluărilor profesionale pentru perioada 2015-2018, îi revenea părții reclamate, în calitate de director executiv.

39. În continuare, petentul confirmă faptul că își menține declarația anterioară din petiție și solicită admiterea petiției cu luarea în considerare a aspectelor menționate (fila 80 la dosar).

40. La dosar au fost depuse alte înscrisuri în susținerea celor declarate de către petent (filele 82-85 la dosar).

Susținerile părților reclamate

Susținerile părții reclamate Săndulache Ștefan Cristian

41. Prin adresa înregistrată cu nr. 7109/25.11.2019 (filele 91-95 la dosar) partea reclamată a depus un punct de vedere prin care, asupra sesizării petentului, arată următoarele:

41.1 Cu privire la excepții, partea reclamată invocă:

- invocarea excepției de vădită incompetență a CNCD în rezolvarea acestei petiții;
- excepția obiectului vădit nefondat

pentru următoarele considerente:

a) potrivit art.2 din OG nr. 137/2000 prin "discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop constrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate, a drepturilor omului și libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alt domeniu al vieții publice". În aceste condiții este evident, în opinia părții reclamate, că petiția formulată de către petent nu este de competența CNCD, eventualele nemulțumiri ale petentului fiind de competența altor instituții.

b) Având în vedere temeiul juridic invocat de petent, respectiv art. 15 din OG nr. 137/2000, respectiv "constituie contravenție, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptată împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia", în opinia petentului este de asemenea evident ca petiția nu poate fi primită întrucât fapta reclamată nu se regăsește în textul de lege menționat.

Cu alte cuvinte, împrejurarea că petentului nu i-a fost efectuată evaluarea profesională aferentă anului 2018, nu se încadrează în textul de lege menționat mai sus și avut în vedere chiar de către petent. Faptul că nu i s-a întocmit evaluarea profesională nu se datorează

împrejurării că petentul ar face parte dintr-un grup de persoane sau o comunitate anume fiind strict legat de apartenența acestuia la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia, ci s-a datorat unei situații obiective care a determinat acest lucru.

Pe cale de consecință, în opinia petentului sunt incidente prevederile art. 28 și respectiv art. 33 din ordinul nr. 144/2008, întrucât pe de o parte, petiția formulată nu este de competența CNCD, iar pe de altă parte, obiectul acesteia este în mod vădit nefondat raportat la domeniul de aplicare al prevederilor OG nr. 137/2000.

41.2 Cu privire la raportul de muncă și evaluare, partea reclamată susține următoarele:

a) Partea reclamată învederează că în niciun moment, în calitate de director executiv al Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, acesta nu a avut intenția să-l discrimineze pe petent în sensul prevederilor OG nr. 137/2000, iar eventualele situații contestate de acesta au fost ca urmare a modului de aplicare a prevederilor din legislația muncii și legea funcționarilor publici de care a trebuit să se țină seama. De asemenea, partea reclamată menționează că nu a existat niciun refuz al părții reclamate în ceea ce îl privește pe petent, și nu are cunoștință să își fi exercitat dreptul legal, nici verbal și nici în scris, până la data transferului la cerere către altă instituție, de a fi evaluat de către el.

b) În ceea ce privește faptul că activitatea profesională a petentului nu a fost evaluată pentru anul 2018, partea reclamată menționează că această evaluare nu a avut loc nici pentru ceilalți angajați ai Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București ca urmare a publicării în Monitorul Oficial nr. 311/10.04.2018 a deciziei CCR, implicit a declarării în anul 2018 ca neconstituțională a unor prevederi din HG nr. 611/2008 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici, ceea ce a creat un vid legislativ care nu a mai permis efectuarea evaluării profesionale. Prin urmare, acest act normativ adoptat pentru reglementarea normelor privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici, nu respecta exigențele prevăzute de lege, nefiind lege organică.

Atunci când Curtea Constituțională a României constată neconstituționalitatea unui text de lege/ordonanță, acesta este suspendat timp de 45 de zile de la data apariției deciziei CCR în Monitorul Oficial iar după cele 45 de zile, dacă nici Guvernul, nici Parlamentul nu intervin, prevederea neconstituțională își încetează efectele juridice și nu se mai poate aplica, în cazul petiționarului fiind vorba de HG nr. 611/2008 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici.

De altfel, partea reclamată arată că din aceleași considerente nu s-a realizat nici evaluarea lui profesională de către conducerea Ministerului Tineretului și Sportului pentru anul 2018.

c) Totodată, partea reclamată face precizarea că la nivelul anului 2018, prin Ordinul MTS nr. 437 din 16.05.2017 pentru Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București s-a aprobat o noua organigramă și un nou stat de funcții avizat de ANFP în care funcția deținută de petent nu se mai regăsea.

Drept urmare, ca o consecință a suspendării în instanța de judecată a efectelor Deciziei 89/18.05.2017 prin care petentul a fost eliberat din funcția publică ca urmare a reorganizării instituției prin reducerea postului, urmare Ordinului ministrului MTS nr 437 din 16.05.2017, Direcția pentru Sport și Tineret a fost obligată să-l reîncadreze în cadrul instituției pe petiționar până la soluționarea dosarului de fond nr. 20717/3/2017 conexas cu dosarul nr.

22975/3/2017 aflat încă pe rolul Tribunalului București. Dosarul a fost suspendat până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 882/3/2018 aflat pe rolul Tribunalului București, urmare a contestației petentului împotriva Ordinului MTS nr. 437/16.05.2017 și în care pârât figurează și Ministerul Tineretului și Sportului, vizând astfel tocmai legalitatea Ordinului nr. 437 emisă de MTS și reîncadrarea petentului.

d) Partea reclamată arată că litigiul nu s-a soluționat nici în prezent, împrejurare în care nu se putea efectua evaluarea profesională a petiționarului în lipsa deciziei definitive a unei instanțe care să stabilească în mod concret pentru un funcționar definitivat pe post atribuțiile ce îi revin.

42. În concluzie, partea reclamată arată că datorită unor motive obiective nu s-a putut realiza evaluarea profesională pentru anul 2018 a petentului, ca și a celorlalți angajați de altfel, iar acest lucru nu poate fi privit ca un act șicanatoriu de discriminare așa cum pretinde petentul. Totodată, partea reclamată consideră ca nefondate acuzațiile de discriminare formulate de către petent prin petiția înaintată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și solicită constatarea de către Colegiul director a inexistenței unei fapte de discriminare, precum și respingerea plângerii atât pe cale de excepție cât și pe fond ca neîntemeiată.

43. În dovedirea celor expuse, partea reclamată solicită CNCD să se dispună efectuarea unei adrese la Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București prin care să se solicite confirmarea efectuării evaluărilor profesionale pentru anul 2018 a celorlalți funcționari publici din cadrul DSTMB, când și eventual de către cine au fost realizate acestea.

44. Nu au mai fost depuse la dosar de către partea reclamată alte înscrisuri în susținerea celor afirmate în punctul de vedere.

45. Prin adresa nr. 6463/16.10.2020, partea reclamată a depus la dosar note scrise prin care reiterează cele menționate în punctul de vedere comunicat la dosar.

V. Motivele de fapt și de drept

46. **În fapt**, Colegiul director reține spre analiză faptul că petentul sesizează cu privire la presupusa discriminare la care a fost supus, în calitate de angajat al Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, deoarece reprezentantul legal al acestei instituții a refuzat să îl evalueze profesional. Totodată, petentul a sesizat cu privire la postări pe site ale părții reclamate din anul 2016, precum și faptul că i se impută un debit din anul 2015, în sumă de 3.000 lei.

47. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în MO nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director reține că în procedură au fost invocate excepții, luând act de aceste excepții invocate, respectiv:

- excepția de tardivitate pentru faptele petrecute anterior datei de 30.09.2018;
- excepția obiectului vădit nefondat ridicată de către partea reclamată
- excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu de către Colegiul director în ședința de audieri din data de 20.10.2020;

- excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu de către Colegiul director, cu privire la stabilirea de măsuri pentru repunerea în situația anterioară discriminării;

48. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director se raportează la solicitările petentului de a se constata că tratamentul aplicat de partea reclamată în cazul său este discriminatoriu, urmând a analiza cauza prin prisma excepțiilor invocate în procedură.

49. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul director urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate din oficiu.

50. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul director urmează a analiza *excepția de tardivitate pentru faptele petrecute anterior datei de 30.09.2018*.

51. Astfel, Colegiul director ia act de faptul că, în prezenta speță, se pune în discuție o presupusă faptă de discriminare la care petentul a fost supus de către partea reclamată și se raportează la solicitările petentului de a se constata că tratamentul aplicat în cazul său de către partea reclamată a fost manifestat și anterior (în perioada 2015-2016), Colegiul director urmând a analiza cauza prin prisma excepției de tardivitate, invocată din oficiu, pentru faptele petrecute anterior datei de 30.09.2018.

52. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de tardivitate invocată din oficiu a fost pusă în dezbaterea petentului, în conformitate cu prevederile art. 21-27 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”Art. 23 (1) Excepția de tardivitate a introducerii petiției se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 25 (1) Colegiul director soluționează excepția de tardivitate a introducerii petiției după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 26 Consiliul soluționează excepția de tardivitate a introducerii petiției prin hotărâre a Colegiului director.”

53. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare și dezbătând excepția de tardivitate, Colegiul director reține că petentul face referire și la perioadele anterioare datei de 30.09.2018, faptele petrecându-se în perioada anilor 2015-2016.

54. Art. 20, alin (1) din OG nr. 137/2000 prevede: „Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.”

55. Referitor la excepția privind tardivitatea depunerii petiției pentru faptele petrecute anterior datei de 30.09.2018, având în vedere că, fapta dedusă soluționării excede termenului de un an prevăzut de art. 20, alin.1 din OG nr. 137/2000, dat fiind că presupusa discriminare este reclamată a se fi produs în perioada anterioară datei de 30.09.2018, iar petiția a fost înregistrată la Consiliul pentru Combaterea Discriminării în data de 30.09.2019, Colegiul director apreciază că, în urma analizei situației juridice existente, conform atribuțiilor stabilite prin OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate analiza aspecte care s-au desfășurat anterior termenului acordat prin prevederile legale în vigoare.

56. În consecință, Colegiul director va admite **excepția privind tardivitatea depunerii petiției la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării pentru fapte petrecute anterior datei de 30.09.2018**, invocată din oficiu de Colegiul director, conform art. 21-27 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.Of. nr. 348/06.05.2008.

57. Referitor la **excepția obiectului vădit nefondat** ridicată de către partea reclamată pe considerentul că obiectul petiției este în mod vădit nefondat raportat la domeniul de aplicare al prevederilor OG nr. 137/2000, Colegiul director va respinge excepția ridicată de partea reclamată, bazată pe acest argument.

58. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul director urmează a analiza **excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la stabilirea de măsuri pentru repunerea în situația anterioară discriminării**.

59. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27, alin.(1) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, „instanța competentă să soluționeze cererile pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare este judecătoria sau tribunalul, după caz, ca instanțe de drept civil, în raport cu obiectul investiției și valoarea acestuia, cu excepția cererilor în care discriminarea a survenit în contextul unor raporturi juridice guvernate de legi speciale și în care protecția drepturilor subiective se realizează în fața unor jurisdicții speciale, cazuri în care cererile vor fi judecate de aceste instanțe, potrivit dispozițiilor legale speciale” (RIL - Decizia nr. 10).

60. În consecință, Colegiul director va admite **excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la stabilirea de măsuri pentru repunerea în situația anterioară discriminării**, invocată din oficiu de Colegiul director, conform art. 21-27 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.Of. nr. 348/06.05.2008.

61. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul director urmează a analiza **excepția de necompetență materială** a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu de către Colegiul director.

62. Astfel, Colegiul director se raportează la solicitările petentului de a se constata că

tratamentul aplicat în cazul său de către partea reclamată este discriminatoriu, deoarece reprezentantul legal al Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București a refuzat să îl evalueze profesional în calitate de angajat al acestei instituții, Colegiul director urmând a analiza cauza prin prisma excepției de necompetență materială a CNCD invocată din oficiu.

63. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență invocată din oficiu a fost pusă în dezbateră petentului, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”Art. 30 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

64. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al OG nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definiția în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de OG nr. 137/2000, republicată.

65. Concret, Colegiul director ia act de faptul că în prezenta speță se pune în discuție modul în care se desfășoară activitatea în instituția la care lucrează părțile și identificarea cauzelor care au generat un climat tensionat în relațiile dintre părți - petentul în calitate de angajat pe de-o parte și partea reclamată în calitate de reprezentant legal al DSTMB pe de altă parte, relațiile dintre angajați și conducerea instituției subordonate, precum și verificarea efectuării evaluărilor profesionale pentru anul 2018 a petentului și a celorlalți angajați, funcționari publici din cadrul DSTMB.

66. Conform art. 1, alin (1) din OG nr. 37/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, “în România, stat de drept, democratic și social, demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege”.

67. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia ordonanței nr. 137/2000, dispozițiile art. 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), “sunt consecutive celor din art. 1, alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1, alin.

(2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1, alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din OG nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

68. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că petentul invocă vătămarea drepturilor sale de către partea reclamată, printr-o inegalitate de tratament aplicată de aceasta în ceea ce privește solicitarea petentului și refuzul neefectuării evaluării profesionale.

69. În considerarea incidenței obiectului petiției, în câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este o jurisdicție administrativ-jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

70. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor OG nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (CNCD), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

71. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „*C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare*”.

72. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de OG nr. 137/2000 republicată, CNCD poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu aspecte de interpretare și aplicare a legii, care intră în mod cert în sfera de competență a activității de înfăptuire a justiției, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege putându-se adresa instanței pentru nesoluționarea în termen sau pentru refuzul nejustificat de soluționare a cererii sale. Totodată, se are în vedere faptul că, urmare a publicării deciziei CCR în Monitorul Oficial nr. 311/10.04.2018, precum și a declarării ca neconstituționale a unor prevederi din HG nr. 611/2008 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici (în anul 2018) – act normativ care nu respecta exigențele prevăzute de lege, s-a creat un vid legislativ care nu a mai permis efectuarea evaluării profesionale, prevederea neconstituțională încetându-și efectele juridice.

73. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale*”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se

face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

74. Este important de precizat în acest context și Decizia nr. 322/2001 (publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002), prin care Curtea Constituțională a reținut că: *„În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și desfășurării justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se desfășurază prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ... În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”*

75. Astfel, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea de către CNCD în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

76. În situația în care s-ar fi intrat pe fondul plângerii, Colegiul director reține definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art. 2, alin.1 din OG nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*. Astfel, raportat la cele de mai sus, Colegiul director ar fi trebuit să rețină și să analizeze dacă prin tratamentul aplicat petentului i s-ar fi încălcat acestuia un drept recunoscut de lege, în baza unui criteriu interzis, fără o justificare obiectivă, comparativ cu alte persoane aflate pe poziție de egalitate.

77. Față de aceste aspecte, chiar dacă, în cuprinsul art.2, alin.1 din OG nr. 137/2000, republicată, se regăsește sintagma ”orice alt criteriu”, acesta trebuie identificat. Sintagma a fost introdusă pentru ca enumerarea criteriilor să nu fie una limitativă, putându-se identifica în analiza petiției și alte criterii decât cele enumerate în cuprinsul textului legal, dar aceste criterii trebuie să fie identificabile și definatorii pentru producerea unei fapte de discriminare. Trebuie să existe o legătură de cauzalitate între criteriile identificate și faptele de discriminare sesizate.

78. Având în vedere considerentele de mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, respectiv: nemulțumirile petentului legate de modul în care reprezentatul legal al direcției a gestionat relațiile de serviciu și de subordonare, precum și de neefectuare, de către acesta, a reevaluării profesionale aferentă anului 2018 întrucât din modul în care este redactată și susținută petiția reiese faptul că este vorba despre un conflict legat de modul în care nu a fost soluționată o solicitare adresată șefului ierarhic superior, precum și de necomunicare între părți a modului de aplicare a prevederilor din legislația muncii și a legii funcționarilor publici.

79. Colegiul director constată că petiția, așa cum a fost formulată, nu prezintă o situație sub aspectul prevederilor *OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu conform art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.Of. nr. 348/06.05.2008.*

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin.2 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată cu modificările și completările ulterioare, cu un număr de 8 voturi pentru și o abținere din numărul total de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției tardivității privind introducerea petiției pentru faptele petrecute anterior datei de 30.09.2018, conform art.20, alin.1 din OG nr. 137/2000.
2. Admiterea excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la stabilirea de măsuri pentru repunerea în situația anterioară discriminării, invocată din oficiu de către Colegiul director conform art. 21-27 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.
3. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în conformitate cu art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat.
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 25.11.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – membru, ADRIAN NICOLAE DIACONU – membru, CRISTIAN JURA – membru, HORIA GRAMA– membru, MARIA MOȚA– membru, MARIA LAZĂR – membru, HALLER ISZTVAN – membru, OLTEANU CĂTĂLINA – membru, POPA CLAUDIA SORINA - membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din data de 24.03.2020.

**AZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Motivat/redactat: AND/FL

Data: 05.01.2021

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.